

СХВАЛЕНО
рішенням Комітету
Верховної Ради України
з питань аграрної
та земельної політики
від 17.10.2024, протокол № 160

РЕКОМЕНДАЦІЇ
КОМІТЕТСЬКИХ СЛУХАНЬ НА ТЕМУ:
«СТИМУЛЮВАННЯ ДОПОМІЖНИХ ГАЛУЗЕЙ АГРОСЕКТОРУ.
ВІД ДОБРИВ ДО АЛЬТЕРНАТИВНИХ ВИДІВ ПАЛИВА»

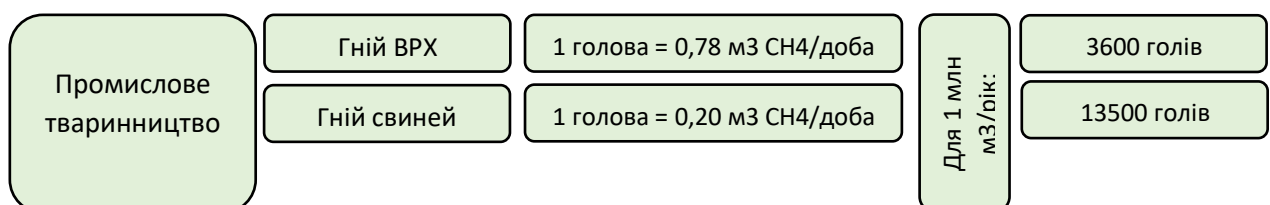
Відповідно до плану роботи Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики 11 жовтня 2024 року у м. Хмельницькому відбулися виїзні комітетські слухання на тему: «Стимулювання допоміжних галузей агросектору. Від добрив до альтернативних видів палива».

Заслухавши та обговоривши в порядку контрольної функції Комітету доповіді і пропозиції заступника Міністра аграрної політики та продовольства України, представників Хмельницької обласної військової адміністрації, Хмельницької обласної ради, керівників фермерських господарств та сільгосптоваровиробників Хмельницької області, учасники комітетських слухань відзначають.

У зв'язку з енергетичною кризою у світі, що виникла через початок повномасштабного вторгнення РФ в Україну, сильно зріс попит на біопаливо. До видів біопалива, виробництво яких України початково налагодила та може збільшувати обсяги, відносяться - біометан, біоетанол, біодизель та біомаса.

По-перше, за прогнозами фахівців Біоенергетичної асоціації України «UABIO» стосовно об'ємів виробництва біометану, Україна може конкурувати з будь-якою країною Європейського Союзу. Цьому сприяють наступні фактори:

- біометан за фізико-хімічними показниками готовий для закачування в газотранспортну систему України, яка при цьому є найрозвинутішою в Європі (протяжність 33400 км);
- структура сільськогосподарських підприємств сприятлива для виробництва біометану (велика частка крупних і середніх підприємств);
- Україна має найбільшу в ЄС площу сільськогосподарських угідь, і, відповідно, один з найкращих в світі потенціалів аграрної сировини для виробництва біопалива. Так, для виробництва біометану в перспективі можливо використовувати 35 % стебел кукурудзи та соломи, 16 % відходів тваринництва, та 80 % відходів харчової промисловості.

Промислове рослинництво	Послід	1 голова = 0,01 м3 СН4/доба	250000 голів
	Силос кукурудзи	1 т = 100 м3 СН4	250 га
	Солома пшениці	1 т = 230 м3 СН4	1700 га
	Стеб. кукурудзи	1 т = 180 м3 СН4	1350 га
Відходи харчових продуктів	Цукр. завод	Жом з 1т буряку = 0,02м3 СН4/доба	6800 т цукру
	Спиртзавод	На 1 дал спирту = 0,003 м3 СН4	0,4 млн дал
	Пивзавод	На 1 дал пива = 0,00001 м3 СН4	7 млн дал

Окремо слід виділити, біометанові установки, які використовують для утилізації відходів та задоволення власного споживання (в тому числі через когенерацію в електроенергію) та біометанові заводи, які виробляють біометан в промислових масштабах для продажу споживачам.

Біогазові установки. Станом на IV квартал 2024 року в Україні їх діє 83, з яких 33 працюють на твердих побутових відходах (ТПВ). Їх загальна потужність становить 140 МВт.ел з яких 33 МВт.ел. вироблено на біогазі зі звалищ твердих побутових відходів (ТПВ). Виробництво біометану досягло 6 млн.м³/рік., при діючих 2-х установках. На кінець 2024 року планується запуск нових потужностей.

Біометанові заводи. Станом на IV квартал 2024 в Україні запущений один біометановий завод, який здійснив пуск біометан до газорозподільної мережі. При цьому, IV квартал 2024 – III квартал 2025 року планується запуск інших заводів, які будуть постачати біометан до газорозподільної (ГРМ), газотранспортної (ГТС) мережі або у вигляді LNG – орієнтовна таблиця нижче.

№	Місцезнаходження	Потужність м3/рік	Приєднання
1	Чернігівська обл.	3,0	ГРМ
2	Хмельницька обл.	3,0	ГРМ
3	Хмельницька обл.	56,0	ГТС
4	Київська обл.	3,0	ГРМ
5	Вінницька обл.	11,0	LNG
6	Дніпропетровська обл.	11,0	ГРМ
7	Черкаська обл.	33,0	ГРМ або ГТС

У разі реалізації зазначених проєктів до кінця 2025 року, Україна може вийти на річне виробництво у 120 млн м³ біометану на рік з подальшим постійним зростанням. За попередніми розрахунками, кількість біометанових заводів, що може бути побудована в Україні до 2030 року – 200 заводів. Вже до 2050 року їх кількість може становити до 4000. Зазначена кількість заводів може виробляти від 1 млрд м³ біометану на рік до 2030 року та 21,8 млрд м³ біометану на рік до 2050 року відповідно.

Паралельно з виробництвом буде змінюватися і кон'юнктура споживання та експорту. До 2030 року кількість біометану, спожитого внутрішнім ринком прогнозується на рівні 500 млн. м³/рік, а в 2050 році може зрости до 10 млрд м³/рік. Це дозволить створити від 250 до 270 тис. робочих місць до 2050 року.

Такі тенденції дозволять:

- скоротити до 2030 року на 11% потреб України в природному газі;
- аналогічно скоротити на 19% потреби в електроенергії через когенерацію;
- скорочення викидів парникових газів оцінюються приблизно в 8,2 млн т еквівалента CO₂, що можна порівняти з повною екологічною утилізацією протягом одного календарного року гною з 3 600 000 голів ВРХ.

Окрім прямого доходу від продажу біометану, підприємство може отримувати дохід від продажу обмеженого добрива – дигестату. Вихід останнього не набагато менший за вагу біомаси, яка подається в біогазові установку. Так, з 1 т силосу кукурудзи утворюється 780 кг дигестату, 1 т курячого посліду – 890 кг, 1 т жому – 910 кг, гною ВРХ – 920 кг, а гноївки свиней – 990 кг.

Народними депутатами України – членами Комітету з питань аграрної та земельної політики на законодавчому рівні були підтримані вимоги до дигестату біогазових установок під час його виробництва в євроінтеграційному Законі України «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення державного регулювання у сфері поводження з пестицидами і агрохімікатами» № 2775-ІХ який Верховна Рада України ухвалила 16 листопада 2022 року.

Зазначений Закон, серед іншого, імплементував в українське законодавство вимоги Європейського Союзу до дигестату біогазових установок, який є побічним продуктом з різних видів вхідної сировини та їх сумішей. Це в свою чергу дозволило:

- збільшити виробництво біогазу та енергії з нього з використанням сировини та побічних продуктів аграрного сектору;

- підвищити родючість ґрунтів та врожайність сільськогосподарських культур шляхом внесення на полях дигестату біогазових установок як одного з видів органічних добрив і покращувачів ґрунтів;

- зменшити споживання мінеральних добрив.

Дигестат має такі важливі для ґрунтів та агровиробництва характеристики:

Містить комплекс необхідних для росту рослин макро- та мікронутрієнтів, має високий вміст легкодоступного азоту для рослин (60-80% вмісту азоту загального), рівень рН, близький до нейтрального (6.5-8.0). Не містить

(мінімальний вміст) життєздатного насіння бур'янів та патогенної мікрофлори (за умови дотримання необхідної тривалості та температури процесу).

Рідкий, не розділений на фракції, дигестат можна вносити на поля кількістю 30-50 тонн/га. Якщо порівняти з добривом, яке одержують із посліду звичайним компостуванням, урожайність зростає на 10-15%, а якщо з мінеральними добривами – на 7-10%.

При перетворенні біогазу на біометан залишається велика кількість (30-40 %) вуглекислого газу (CO₂), який використовують при вирощуванні рослин в теплицях. Він стимулює раннє та активніше цвітіння, збільшує плодоношення рослин. Саме тому дуже часто будують теплиці біля біометанових заводів.

Окрім сільського господарства CO₂ використовують і в харчовій промисловості. Завдяки своїй інертності CO₂ застосовується як антиоксидант при довготривалому зберіганні багатьох харчових продуктів: сиру, м'яса, сухого молока, горіхів, розчинних чаю, кави, какао тощо. Основне застосування газоподібного CO₂ – карбонізація води та безалкогольних напоїв.

Ще одним продуктом, який утворюється при виробництві біометану є сірка. Її можна використовувати як компонент при виробництві добрив.

Будівництво орієнтовно 4000 заводів для виробництва 21,8 млрд м³ біометану/рік, загальні інвестиції – \$ 42,67 млрд. Створення нових робочих місць – 250 - 270 тис.

По-друге. Як і у випадку з біометаном, Україна має велику кількість сировини для виробництва біоетанолу. Переваги збільшення виробництва і використання в промисловості та транспорті наступні:

біоетанол є відновлюваним ресурсом;

10% біоетанолу у паливі знижує токсичність вихлопу на 30%, а при такому співвідношенні компонентів, не потрібно спеціальної конструкції двигуна.

Станом на 2022-й рік потужності виробництва біоетанолу в Україні вже складають – 400 тис. т на рік. Відповідне обладнання встановлено вже на 22-х агропідприємствах. Але згідно Державної податкової служби України на 28 листопада 2023 року перелік господарств, що здійснюють господарську діяльність - 7 підприємств. Якщо врахувати початі будівництва нових потужностей, виробництво біоетанолу може досягнути до 850 тис/т на рік до 2030 року.

Окрім продукції біоетанолу, після завершення бродіння, утворюється 4 продукти зернової барди:

- DDG (Distillers Dried Grains) – суха барда;
- DDS (Distillers Dried Solubles) – суха освітлена барда;
- DDGS (Distillers Dried Grains with Solubles) – суха освітлена барда разом з осадом;

CDS (Condensed Distillers Solubles) – освітлена суха барда до 40 % сухої речовини.

Будівництво орієнтовно на 25 заводів для виробництва 850 тис тон біоетанолу на рік, загальні інвестиції – 580 млн євро. Створення нових робочих місць – 6300.

При цьому, наведений вище продукт DDGS утворюється в обсягах близько 75% від виробленого об'єму біоетанолу. Тобто, при виробництві 850 тис тон біоетанолу можна виробити близько 640 тис тон кормової добавки DDGS.

Ринкова вартість такої добавки складає близько 225 EUR за тонну, що робить її не тільки гарною харчовою добавкою для худоби (1 кг DDGS = від 1,08 до 1,27 кормових одиниць), а й підвищує рентабельність виробництва біоетанолу.

Додатковим стимулом для виробництва біоетанолу в Україні стало прийняття Закону України Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обов'язковості використання рідкого біопалива (біокомпонентів) у галузі транспорту (3769-IX від 04.06.2024).

Вказаними змінами передбачено обов'язкове додавання 5% біоетанолу до бензину моторного (окрім октановим числом 98 і вище та бензинів, що поставляються для потреб Міністерства оборони України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву, та для створення мінімальних запасів нафти та нафтопродуктів).

Враховуючи, що щорічний обсяг ринку бензину моторного до 2022 року складав близько 5,5 млн тон (відповідно після завершення воєнного стану може повертатися до наведеного показника), наразі ж складає близько 2,2 млн тон – то потреба близько 150 тис тон біоетанолу тільки для власного споживання в Україні.

По-третє. До 2011 року в Україні працювало 14 великих заводів, загальною потужністю 300 тис. т/рік, що могли виробляти біодизель. Але фактично ці заводи простоюють. Окрім великих заводів були невеликі заводи. Їх кількість становила близько 50 і вони були здатні виробляти до 25 тис. т біодизелю щорічно.

Більшість сировини з якої виробляється біодизель, експортується до Європи. Експортовані Україною ріпак, соя і технічна олія, могла б замінити до 30% імпортованого дизелю.

Варто проаналізувати типи сировини, які найбільше використовуються для виробництва біодизелю. Так, на основі звіту European Biodiesel Board, найпопулярнішими в ЄС є наступні:

1. Ріпакова олія 40%
2. Пальмова олія 26% (з 2025 року розглядають можливість заборони на виробництво біодизелю з неї);
3. Відпрацьована кулінарна олія, або технічна - 16%
4. Тваринні жири 8%
5. Соєва олія 7%
6. Соняшникова олія 3%
7. Інші (водорості, тощо).

В реаліях аграрної галузі України економічно доцільним є розгляд виробництва біодизелю з наступних трьох груп - ріпаку, відпрацьованої кулінарної олії та тваринних жирів.

Для належних розрахунків варто врахувати, що для отримання чистого біодизелю (B100 FAME) потрібно додавати метанол, однак додатковим продуктом, який вивільняється є гліцерин. При цьому, обсяги сировини для отримання однієї тони біодизелю теж відрізняються. Тому для подальшого врахування наведемо приблизні розрахунки собівартості 1т FAME з різних видів сировини.

Ріпакова олія:

Категорія	Кількість (т)	Ціна за одиницю (\$)	Сума (\$)
Витрати			
Ріпакова олії	1,25	540	675
Метанол	0,19	620	116
Каталізатор	0,01	2000	20
Енергоресурси (приблизні)			55
Загальні витрати за 1т. FAME			866

Відпрацьована кулінарна олія (UCO):

Категорія	Кількість (т)	Ціна за одиницю (\$)	Сума (\$)
Витрати			
UCO	1,15	400	460
Метанол	0,17	620	107
Каталізатор	0,02	2000	40
Енергоресурси (приблизні)			70
Загальні витрати за 1т. FAME			677

Тваринні жири:

Категорія	Кількість (т)	Ціна за одиницю (\$)	Сума (\$)
Витрати			
Тваринні жири	1,05	500	525
Метанол	0,16	620	98
Каталізатор, гідроксид калію	0,015	2000	30
Енергоресурси (приблизні)			60
Загальні витрати			713

При цьому, варто взяти до розрахунку два наступні фактори – для техніки (автомобілів) без переобладнання двигуна та які вироблені до 2024 року, частка біодизелю може складати не більше 30% від загальних обсягів палива. При цьому орієнтиром ринкової вартості такого пального має бути нижча, за вартість

звичайного ДП Євро-5, яка складає близько 1000 EUR за тону станом на IV квартал 2024 року.

Враховуючи, що щорічний обсяг ринку дизпалива до 2022 року складав близько 8,0 млн тон (відповідно після завершення воєнного стану може повертатися до наведеного показника), наразі ж складає близько 5,6 млн тон – то потенційна потреба близько 1,68 млн тон біоетанолу тільки для власного споживання в Україні у разі виробництва B30 FAME.

Наразі можливим було б будівництво потужностей для задоволення близько третини від потреби - 10 заводів для виробництва 500 тис. тон біодизелю на рік, при якому загальні інвестиції склали б 500 млн євро.

Однак, для цього потрібно ряд стимулів, як в частині виробництва, так і в частині споживання, які будуть наведені нижче.

Одночасно варто відзначити і виробництво біомаси, оскільки Україна має винятковий земельний банк, який характеризується великим складом ґрунтів чорноземного типу, що сягає близько 60 відсотків від загальної площі.

Однак у зв'язку з активними воєнними діями, спричиненими агресією РФ, система землеробства стала незбалансована, якісь використовуваних добрив, засобів захисту рослин тощо відрізняються від якості довоєнних. Крім того, метали, нафтопродукти, та інші забруднюючі речовини у вибухових пристроях, пожежі тощо суттєво погіршують наслідки незбалансованого використання земель.

За попередніми оцінками фахівців, деградованих та технологічно забруднених ґрунтів в Україні близько до 10 млн га. Враховуючи триваючу військову агресію росії та відсутність вільних бюджетних коштів, займатися відновленням без їхнього використання – не вбачаються за доцільне.

Водночас існує метод фітореMediaції – комплекс методів очищення ґрунтів і атмосферного повітря з використанням зелених рослин при подальшому використанні таких рослин в комерційних цілях. Це вкрай економічно та екологічно привабливий метод для України.

В Україні налічується близько 36 зареєстрованих сортів енергетичних рослин, зокрема *Salix triandra* L., *Miscanthus*, *Paulownia* Sieb та інші. Крім звичайних процесів з покращення стану ґрунту шляхом зменшення його ущільнення та протидії ерозії, згадані рослини додатково сприяють виведенню з ґрунту забруднень.

Під час обговорення, було відмічено, що вирощування продовольчих культур на таких забруднених землях неприпустиме через абсорбцію компонентів та їх подальшу присутність у харчових продуктах.

Додатковим складником використання таких земель може бути, вирощування олійних культур, які в подальшому будуть використовуватися не для отримання харчових продуктів (компонентів до них), а для виробництва біопалива (біоетанол, біодизель).

Такі цілі встановлюються Директивою (ЄС) 2023/2413 (RED). Зокрема, у Європейському Союзі метою є досягти до 2030 року показника відновлюваної енергії у 32% і 14% відновлюваної енергії на транспорті, при чому країни-члени

зобов'язані звітувати про розвиток своєї національної відновлювальної енергетики, включаючи вплив на біорізноманіття, повітря, ґрунт і якість води.

Додатково Регламент (ЄС) № 1307/2013 передбачає запровадження державами-членами стимулювання підвищення екологічного землеробства, заходів з протидії вивільнення вуглецю та інших екологічних заходів. Так, стаття 43 Регламенту передбачає реалізацію національних або регіональних схем екологічної сертифікації, включаючи сертифікацію відповідності національному природоохоронному законодавству, що виходить за рамки відповідних обов'язкових стандартів, які спрямовані на досягнення цілей, що стосуються якість ґрунту та води, біорізноманіття, збереження ландшафту та пом'якшення змін клімату та адаптація до них.

Окремо, Регламент (ЄС) № 1306/2013 передбачає запровадження сільськогосподарських консультацій для фермерів, зокрема щодо пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптації до них, біорізноманіттям та захистом води згідно Додатку I Регламенту. При цьому вказаний додаток передбачає роз'яснення з вдосконалення методів землеробства та агролісомеліорації, а також розробки проектів з відновлюваної енергії та підвищення енергоефективності на фермах.

Відтак наведені заходи можуть фінансуватися державами-членами в межах Спільної сільськогосподарської практики ЄС (CAP).

Таким чином, як безпосереднє вирощування культур, які не призначені для харового споживання, проте стримують вуглець у ґрунті та абсорбують забруднювачі, так і подальше їх використання у галузі відновлюваних джерел енергії – є двома окремими компонентами покращення екологічного стану України та відновлення природних ресурсів.

Крім того, враховуючи перебудову українського енергетичного сектору під час повномасштабної агресії РФ та необхідність енергонезалежності, виробництво відновлюваної біомаси та біопалива є вкрай затребуваним.

Одним із прикладів раціонального землекористування, яке дозволить вирощувати енергетичні рослини та одночасно відновлювати деградовані ґрунти без зменшення площ сільськогосподарських земель, придатних до вирощування харчових культур, є створення передумов для виробництва біопалива на території України з олійних культур та енергетичних рослин на законсервованих землях, що підвищить енергонезалежність та збільшить рівень переробки вітчизняними виробниками.

В зв'язку з цим, у Верховній Раді України зареєстровано проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо відновлення деградованих земель, стимулювання вирощування енергетичних рослин та виробництва альтернативного біопалива (реєстр. № 12058 від 24.09.2024).

Законопроектом передбачається:

1) встановлення строку оренди земельної ділянки для деградованих і малопродуктивних сільськогосподарських угідь, у разі вирощування на них енергетичних рослин не може бути меншим як 10 років;

2) оновлення порядку консервації земель, зокрема шляхом вирощування енергетичних рослин;

3) доповнення заходів економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель, зокрема шляхом стимулювання органів місцевого самоврядування (інших розпорядників земельних ділянок) встановлення за деградовані і малопродуктивні сільськогосподарські угіддя ділянки державної та комунальної власності мінімального граничного розміру орендної плати, визначених Податковим кодексом України, у разі вирощування на них енергетичних рослин;

4) внесення у понятійний апарат Закону України «Про альтернативні види палива» визначення енергетичних рослин тощо.

Такі законодавчі зміни дозволять покращити екологічну складову землекористування та сільського господарства, а також підвищити енергонезалежність України.

По-четверте, аграрна галузь Україна досі перебуває у проблемному стані врегулювання ринку виробництва засобів захисту рослин.

Згідно попередніх оцінок профільних асоціацій, близько 25% оптового ринку, та понад 70% роздрібного ринку складають фальсифіковані продукти.

Враховуючи, що до повномасштабного вторгнення РФ українські аграрії використовували близько 100 тис тон пестицидів на рік – такі показники є вкрай негативними як для якості продукції, так і для фінансової діяльності галузі та держави.

Серед ключових проблем наявні:

- зміна препаративної форми у порівнянні з зареєстрованою;
- продаж відтворених препаратів (генериків) під назвою оригінальних препаратів;
- фасування нелегальних препаратів у оригінальні упаковки (тару);
- зниження (невідповідність) вмісту діючих речовин тощо.

При цьому, виробники фальсифікованих засобів захисту рослин використовують компоненти, які не відповідають необхідному складу, завозячи хімікати під іншими кодами УКТ ЗЕД і виготовляючи подальші препарати та здійснюючи фасування на незареєстрованих потужностях.

Такі фактори суттєво впливають на кінцеву якість агропродукції в частині максимально допустимих рівнів залишків пестицидів у/на харчових продуктах і кормах рослинного та тваринного походження та може вплинути на його потенціал експорту.

По-п'яте, учасниками комітетських слухань було порушене питання щодо тривалої та складної процедури отримання дозвільних документів для нового будівництва тваринницьких комплексів та об'єктів переробної промисловості на земельних ділянках, де були господарські двори сільськогосподарських підприємств (колишніх КСП).

Чинне законодавство України передбачає досить складний і переобтяжений погоджувальними процедурами механізм будівництва. Причому такий складний механізм поширюється не лише на технічно складні об'єкти

будівництва, де особливий контроль держави за будівництвом обумовлений необхідністю забезпечити безпеку їх функціонування, а й на нескладні об'єкти, зокрема будівлі сільськогосподарського призначення.

Вказаний механізм включає в багатьох випадках, зокрема, розроблення детального плану території, здійснення стратегічної екологічної оцінки, яка в себе включає громадські обговорення, здійснення оцінки впливу на довкілля об'єкта будівництва. Кожна з цих процедур займає не менше 6 місяців. Додатковим затягуванням часу також виступає присвоєння об'єкту поштової адреси. В цілому процес будівництва затягується від трьох років, а то й більше.

Через складність та значну тривалість отримання всіх дозвільних документів строки будівництва зазначених об'єктів значно розтягується в часі, що має негативний вплив на продовольчу безпеку України, особливо зараз коли держава перебуває в стані війни.

Зважаючи на це, стимулювання будівництва на селі об'єктів сільськогосподарського призначення, у тому числі об'єктів переробної промисловості, об'єктів для зберігання сільськогосподарської продукції, зокрема, і об'єктів для виробництва альтернативних видів палива (енергії), має бути одним із першочергових завдань аграрної політики України. Масове будівництво та функціонування таких об'єктів сприятиме зайнятості на селі та переходу від сировинного виробництва до виробництва продукції з доданою вартістю.

Враховуючи вищезазначене, з метою забезпечення продовольчої безпеки держави в 2024 році, учасники комітетських слухань **р е к о м е н д у ю т ь**:

I. Верховній Раді України:

1. Першочергово розглянути та ухвалити:

1) проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо відновлення деградованих земель, стимулювання вирощування енергетичних рослин та виробництва альтернативного біопалива (реєстр. № 12058 від 24.09.2024);

2) проект Закону «Про державне регулювання сфери захисту рослин» (реєстр. № 8340 від 09.01.2023);

II. Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики:

1. Забезпечити контроль за виконанням даних рекомендацій комітетських слухань.

2. У разі надходження до Верховної Ради України в установленому порядку законопроектів, спрямованих на імплементацію права Європейського Союзу до законодавства України у сфері сільського господарства і санітарних та фітосанітарних заходах, забезпечити їх першочерговий розгляд та супровід під час розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради України;

3. Розробити та опрацювати з Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики законопроект про внесення змін до пункт 38-1.2 статті 38-1 Податкового кодексу України щодо не визначення

мінімального податкового зобов'язання за деградовані і малопродуктивні землі, на яких вирощуються енергетичні рослини;

4. Додатково вивчити питання впровадження EU Pesticides database при вступі України до Європейського Союзу та можливі наслідки скорочення дозволених до поширення препаративних форм для ринку засобів захисту рослин.

III. Комітету Верховної Ради України з питань енергетики та житлово-комунальних послуг:

1) розглянути та підтримати проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо відновлення деградованих земель, стимулювання вирощування енергетичних рослин та виробництва альтернативного біопалива (реєстр. № 12058 від 24.09.2024);

2) розглянути можливість розробки законопроекту, який би передбачав визначення обов'язкової частки вмісту рідкого біопалива (біодизелю) в обсягах палива рідкого, на основі газойлів (дизпаливо) не менш як 5 відсотків об'ємних, за абсолютної похибки визначення ± 1 відсоток;

VI. Кабінету Міністрів України:

1) утворити Координаційну раду з питань розвитку біоенергетичного потенціалу сільського господарства;

2) розглянути концепцію стимулювання виробництва шляхом пільгової ставки до 2035 року акцизного податку товарних позицій згідно УКТ ЗЕД 3826 00 10 00, 3826 00 90 00 біодизель та його суміші (що не містять або містять менш як 70 мас. % нафти або нафтопродуктів, одержаних з бітумінозних порід) на основі моноалкільних складних ефірів жирних кислот) у розмірі до 106 євро за 1000 літрів;

3) розглянути концепцію скасування експортного мита (укладення міжнародних договорів про запровадження ставки 0% мита) на біометан для країн, що не входять до країн Енергетичного Співтовариства (окрім країн, визнаних державою-окупантом згідно із законом України та/або визнаної державою-агресором по відношенню до України згідно із законодавством);

4) розглянути посилення заходів контролю при імпорті продукції хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості, яка може використовуватися для виробництва незареєстрованих засобів захисту рослин незареєстрованими виробниками в порушення законодавства про пестициди та агрохімікати;

5) опрацювати можливість внесення відповідних законодавчих змін щодо регулювання дозвільних процедур для нового будівництва сільськогосподарських об'єктів, у тому числі тваринницьких комплексів, об'єктів переробної промисловості, зокрема, об'єктів для виробництва альтернативних видів палива (енергії) на земельних ділянках, де були господарські двори сільськогосподарських підприємств (колишніх КСП), а саме:

- спрощення порядку надання, скорочення строків розроблення та погодження дозвільних документів на будівництво об'єктів будівництва сільськогосподарського призначення;

- скасування обов'язковості розроблення детального плану території у випадку здійснення будівництва на територіях за межами населених пунктів за умови, якщо будівництво узгоджується із цільовим призначенням земельних ділянок, на яких здійснюється будівництво;

- скасування обов'язковості проходження процедури оцінки впливу на довкілля;

- присвоєння об'єкту поштової адреси при укладенні договору оренди земельної ділянки, у разі якщо договором передбачено здійснення забудови;

- запровадження автоматичної генерації містобудівних умов та обмежень забудови земельних ділянок.

VII. Міністерству аграрної політики та продовольства України:

1) розробити спільно з Комітетом Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики план збільшення кількості проектів відновлюваних джерел енергії (палива) в Україні.